

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje d. šole toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst. upravništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravništva telefon št. 85.

Na naslov „Slov. ljudske stranke“ na Kranjskem!

Od meje, 20. januarja.

Pomalo se bliža čas volitev za državni zbor na podlagi nove volilne postave. Vprašanje o bodočih kandidatih že sili povsod na površje. Najbolj žalostni so Korošci. Toliko so si obetali od volilne reforme in zdaj so že na slabšem kakor so bili poprej! Dej jim še niti oni edini mandat ni zagotovljen, ki jim je baje namenjen. Ali naj res ostane kakih 100.000 Slovencev brez poslanca?

Ali je to dovolj, če imajo vsi drugi slovenski poslanci častno dolžnost, da nastopajo kot nekaki episcopi in partibus infidelium? Korošcem treba moža, ki biva stalno med njimi, ki koroške razmere natančno pozna, ki uživa med ljudstvom zaupanje. Ta mož, obdan s poslaniško imuniteto, bi imel potreben ugled in dobil vsaj skromna sredstva, da se, če že ne izključno, pa vsaj v največji meri posveti podrobnemu delovanju med ljudstvom. Kajti ne delovanje v državnem zboru, temveč podrobno delo za vsestranski napredek doma bo rešilo Korošce! In poslanec, ki ima možnost in veselje in priliko do takega dela, ki je v vedni stiki z ljudstvom, do katerega ima ljudstvo zaupanje, tak prvobornik v najlepšem pomenu besede bi Korošcem neizmerno koristil. Enega poslanca si bodo Korošci sami izvolili. Kaj pa če ne bo izvoljen? In zato za vsak slučaj stavim tale predlog:

Slovenska ljudska stranka na Kranjskem naj postavi v enem kranjskem okraju (okraj naj sama določi) kot poslanca koroškega Slovence (izberejo si ga naj Korošci sami) ki stalno biva na Koroškem in ima možnost in veselje do podrobnega narodnega dela!

V utemeljevanje tega predloga navedem sledeče: 1. Slovenska ljudska stranka je slovesno izjavila, da se nova volilna reforma vsled prin-

cipa enakosti mora sprejeti, četudi ne dobimo nobenega poslanca. Iz tega se da sklepati, da bo lahko in rada pogrešala enega izmed mnogoštevilnih svojih poslancev, posebno ko si ji ne bo treba bati liberalnih poslancev. 2. Kranjska ima več okrajev, kjer ni nikakršnih narodnih bojov, dočim divjajo pri vseh obmejnih Slovenceh srčiti narodni boji. 3. Slovenska ljudska stranka bo najmanj občutila pomanjkanje enega delavca doma; kajti za podrobno delo ima ona tako vzorno delujočo organizacijo, da ji je težko kje najti enake. Če ostane torej eden okraj faktično brez poslanca, treba je samo sosednim poslancem svoj delokrog razširiti. 4. Tudi nižjeavstrijskim Čehom, ki so ostali brez poslanca, se bosta na analogen način naklonila dva poslanci.

Ker smatramo ta predlog za koroške Slovence in za vse-slovensko stvar največjega pomena, nujno pozivljamo slovenske liste, da izrečejo svoje mnenje.

Pokažimo svetlo, da so koroški Slovenci za nas predmet čistega rodoljublja, ne pa strankarske agitacije!

Non quis, sed quid!

Dogodki v Rímanjih.

Iz Rímanj, 18. januarja.

Na praznik Imena Jezusovega je bilo 4 leta, od kar je sklenil prečistiti in velezaslužni dušni pastir Nagel s pomočjo vseh istrskih orožnikov in vojaštva uničiti Rímanje, kar se mu pa ni posrečilo. Vsi njegovi nameni in načrti so bili brezuspešni. Videlo se muniti tudi greh, kakor Kristusovemu namestniku in pastirju tržaške škofije, ravno na praznik Imena Jezusovega, ob 9. uri jutraj, v hipu, ko se je imela vršiti — slovesna služba božja unijatskega duhovnika v staroslovenskem jeziku, v času, ko je bilo ljudstvo pripravljeno iti k maši, poditi ljudi iz cerkve, zabijati rinke v

vrata cerkve in zvoni-kovin v pričo vseh zapreti cerkev in zvoni-ke z angleškimi žabnicami in jih zapečatiti — kakor dacec vino v sodu.

Tistega dne so bile v Rímanjih vse moči iz tržaške škofije, namestništva in vsi uradniki od c. kr. okrajnega glavarstva iz Kopra, okrajni glavar Schafenhauer je prilepljal razglase, ki so oznanjali, da se je na ukaz namestništva in tržaške škofije zaprlo in zapečatilo zvoni-ke in cerkve v Rímanjih in v Logu, ter da je strogo prepovedano, dotikati se pečatov. Orožniki z nasajenimi bajoneti so imeli ukaz, pehati ljudi s ceste navlašč, da jim bode kdo rekel kako zaprno besedo. Gorje bi bilo onemu, ki ne bi bil ubogal orožnikov. Izvedelo se je že nekoliko dni od samih orožnikov, ki so stražili cerkev, da je bilo na jutrišnji dan v Rímanjih in okoli Rímanj nad 1000 vojakov in orožnikov. 500 d. jih je bilo samo po travnikih okoli Boljunca, ki so čakali povelja, da pritečejo v Rímanje.

Izvedelo se je tudi od orožnikov, da, če bi jim bil kdo le kaj rekel, ali, ko so zapirali in pečatili vrata, le zraven prišel, da so imeli povelje streljati, ne samo na njega, ampak na navzoče, vse ljudi, izvemši otrok od 10 let nazaj. Za slučaj da bi še ti orožniki ne bili zadostovali, čakal je na stari postaji sv. Andreja v Trstu pripravljen vlak namenjen za Rímanje, poln oboroženega vojaštva, ki bi bil v času 20 minut pridrdral v Rímanje. Orožniki so tisti dan šikanirali župana na vse načine in če bi se ne znal zagovarjati, bi bilo gorje njemu in vsem Rímanjcem.

Mi smo se pa, če ravno nas je pri srcu razgrevalo in žalostilo, vedli mirno, kakor da bi bila to naša zadnja briga. Vprašamo samo: čemu toliko orožnikov in vojakov? Škof Nagel, kakor namestnik Kristusov, je moral precej, ko je prišel v Trst, priti kakor pastir k svojim — ovčicam osebno v Rímanje, kakor je storil to pok. Andrej Marija Šterk,

nikakor pa ne pošiljati orožnikov in nam zapreti cerkev, kakor da bi bili največji hododelniki. Sliši se vedno — od nekaterih, ki nas nepremišljeno napadajo, češ, da nočemo duhovnika, da živimo kakor živina, in vsled tega da so nam zaprli cerkev. Cenjeni čitatelj, na kakšen način se bodeš podal zagrizenemu Nemcu, ki te vedno sovraži, in kije stal z bajoneto in puško proti tebi hoteč te suniti in ustreliti?!

Komaj prišede v Trst, se je Nagel že proti nam izkazal, kak prijatelj bode Slovincem. Sedaj se seveda kesa storjenih svojih grehov, a žalibog prekasno. Prosil je že davno, da bi šel iz Trsta, a odgovorjeno mu je bilo, naj prej popravi, kar je zagrešil, še-le potem da mu bode možno zapustiti tržaško škofijo. Kaplan Ukmar ima, kakor običajno odkar je prišel v Rímanje, vsak dan mašo. Med tednom ne pride nihče nalašč k maši; ob nedeljah pa pride ne vem pa če iz radovednosti ali z namenom nas nadlegovati in dražiti kakšen Borštan.

Čujemo, da Borštane, ki se udeležijo maše v Rímanjih, za vsakokrat nasiti in napoji duhovniško zavetišče na pošti v Borštu.

Da bi ne imel naš Ukmar tega zavetišča, bi bil že davno odšel iz Rímanj. Reči moramo, da je Ukmar več v Borštu kakor — v Rímanjih. Zjutraj precej, ko konča mašo, gre v farovž (baje poljubit svojo izvoljenko) in potem teče naravnost v zavetišče v Boršt. Mnogo jih misli, da je na pošti kot praktikant, ker ga najdejo tam vsakokrat, ko pridejo na pošto. Posebno so mislili tistikrat, ko je bila poštarica v Rimu, ko so ga našli vedno samega. (Neka oseba nam je zatrnila, da je res v tem času opravljal pošto).

En Borštan nam je prišel osebno povedat, da Ukmar in poštarica nagovarjata vsakega, ki pride na pošto, naj pride k maši v Rímanje in mu obetata golaš in četrt vina. Kadar ni Ukmarja in cerkovnika doma, zvoni sama kuharica. Zanimivo je gledati

kakšen petek, ko zvonita poldne Ukmar in njegova kuharica. Svetovali bi mu, ki ima pridno kuharico, ki opravlja lahko službo cerkovnika, ako nima kakega postranskega — za-sluzka v zavetišču v Borštu, naj bi si priskrbel kako službo v kaki klerikalni vasi na Kranjskem, kjer bi lahko ustanovljal njemu priljubljene „Marijine družbe“ in bi s svojo izvoljenko živel v miru kot pič. Na konec štirih let — smo zopet zaslišali peti orglje. Minoli teden se je pripeljalo v Rímanje dve kočiji duhovnikov. V petek so imeli ti duhovniki peto seveda latinsko mašo. Tisti dan so kajpak obedovali pri Ukmarju. Proti večeru so se možje še precej „v rožcah“ vračali nazaj v Trst.

Odkar je bila v Rímanjih cerkev zaprta, t. j. v štirih letih, se je rodilo 87 otrok, ki čakajo na krst in sicer: 52 ženskih in 35 moških. — Umrlo jih je 98 in sicer: 57 ženskih in 41 moških. Od teh je umrlo 10 ženskih in 5 moških nekrščenih. Civilnih porok se je vršilo v tem času 31. Od tujcev, ki stanujejo v Rímanjih, se je krstilo 5 nevestnih otrok po raznih cerkvah drugih vasi.

Moški in ženske so že civilno poročeni, ki čakajo na birmo in obhajilo. V tem času je opravljal vsa duhovniška opravila — civilni župan Ivan Berdon. Naše geslo je: „Raje zmeraj tako, kakor pod rimokatoliški obred in Nemca Nagla!“

Državni zbor.

Dunaj, 20. januarja. V začetku včerajšnje seje je interpeliral posl. Hofmann-Wellenhof zaradi nedostatih prostorov tehnične visoke šole v Gradcu. — Posl. Breiter je interpeliral želez. ministra, ali bi ne bilo na kak način mogoče prisiliti mesarje, da bi znižali cene mesa v tistih mestih, v kateri se je dovolilo uvažanje klavne živine po znižanih železniških tarifih. — Potem se je začelo razpravljati o nujnih predlogih poslancev Steinerja in Grossa glede regulacije plač državnemu

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalej.)

X.

No, sluga mladi, kam pa greš? Al' meni kaj povedat veš, kaj dobrega, kaj hudega?

Narodna.

V prostorni, lepo opremljeni sobi je sedela priletna, tolsta žena, ki je z mrkimi pogledi motrila plemiča Andreja Kržana, ki je ves razburjen stal pred njo in ji skušal dopovedati, da ima pravico, zahtevati od trgovca in bankirja Lebara dvesto tolarjev posojila.

— Obžalujem, a jaz vam ne morem ustreči, je zatrjevala soproga Lebarova. Moj mož mi ni nikdar povedal, da je pri njem naloženega kaj denarja za vas, na svojo odgovornost in brez jamstva vam torej ne morem ničesar posoditi.

Kržan je že obupaval, da dobi denar, vendar ni nehal prigovarjati tolsti Lebanki.

— Poglejte trgovske knjige svojega soproga! Tam mora biti vendar zapisano, da je zame naloženega precej denarja, ki se mi izplačuje v mesečnih obrokih.

— Moj mož zapisuje take stvari v posebno knjigo, ki jo ima vedno zaprto, je odgovorila Lebanka. Denarja vam ne morem posoditi, ako ne dobite dobrega in zanesljivega poroka. Saj imate vendar kaj prijateljev v Trstu?

— Nikogar ne poznam, je malodušno rekel Kržan. V vsem svojem življenju sem bil le dvakrat v Trstu in tu me pozna samo vaš mož.

— Potem morate pač počakati, da se povrne moj mož s potovanja, je dejala Lebanka, hoteč s tem zaključiti pogovor s Kržanom. Videč veliko zadrego Kržanovo je nekako tolažilno dostavila: Sicer pa vam ne bo treba posebno dolgo čakati, zakaj moj mož se vrne vsaj v štirinajstih dneh, če ne morda že prej.

Lebanka je vstala v znamenje, da je aviljenca pri kraju. Kržan je videl, da ničesar ne opravi in se je ravno poslavljaj, ko je prihitel pisar-

ček iz trgovine in povedal Lebanki, da želi neki gospod ž njo govoriti v kupčijskih zadevah.

— Kdo je ta gospod? je vprašala Lebanka nezaupno in dostavila nevoljno: To je čudno, da se ljudje za denar tako radi oglašajo, kadar ni mojega moža doma.

— Mislim, da tujec ni prišel prosit posojila, je menil pisarček. Bil je že večkrat pri nas, a vse svoje kupčije sklepa samo z gospodom, zato ne vem njegovega imena.

— Pripelji ga sem, je ukazala Lebanka in ko je pisar odšel, je hotela čim hitreje odločiti Kržana. Ta je bil med pogovorom Lebanke s pisarčkom še enkrat v naglici preudaril svoj položaj in je spoznal, da mora na vsak način dobiti nekaj denarja. Zato je iznova poskusil pregovoriti Lebanko, da bi dala zahtevano posojilo. Še ko je govoril, so se odprla vrata in v sobo je vstopil mož, ki je ves presenečen vzkliknil:

— Kaj vidim? Vi ste tu, plemič Kržan. In dvrti in zdravi?

Kržanu se je ta glas zdel znan. Obrnil se je hitro in na svoje naj-

večje začudenje zagledal skrivnostnega kupčevalca s konji.

— Vi, gospod? Kakšen slučaj! Prav vesel sem, da vas zopet vidim.

— Kaj se poznata? je vprašala Lebanka. In obrnivši se h Kržanu dostavila: Pravkar ste rekli, da nikogar v Trstu ne poznate.

— Kdo bi bil slutil, da je ta gospod v Trstu, je menil Kržan in vzel svoj klobuk s stola, da bi odšel.

Lebanka pa je bila dobra kupčevalka in se zvesto in dosledno držala načela, da mora človek vsako priliko izrabiti, in če je zaslužiti le en sam groš.

— Če jamči ta gospod za vas, je dejala Kržanu, vam rada posodim zahtevanih dvesto tolarjev, seveda morate v naprej plačati desetodstotne obresti.

Kržana je spravila ta nenadna ponudba v veliko zadrego. Sramoval se je pred tujcem svoje revščine in hotel kar izjaviti, da ne potrebuje njegovega poročstva. Kupčevalce s konji, ki je natančno uganil, kake misli navdajajo Kržana, se je požuril, prehiteti svojega znanca, reki:

— Poznam plemiča Kržana in dasi nisem posebno premožen, sem vendar pripravljen, jamčiti zanj, a če mi hoče dokazati svoje prijateljstvo, naj sprejme teh dvesto tolarjev od mene kot posojilo, seveda tudi proti običajnim obrestim.

Lebanka ni bila nič prav zadovoljna, da jo je hotel kupčevalec s konji pripraviti ob mali zaslužek. Poznalo se ji je to na obrazu. Kržanu pa se je zdelo, da bi ponižal samega sebe, če bi zdaj od kogarkoli vzel kak denar.

— Hvala za prijaznost, je rekel ponosno, a ker je banhir Lebar odsoten, si bom že na drug način pomagal za toliko časa, da se vrne.

Kržan je hotel oditi, a zopet ni mogel. Vnovič je prihitel pisarček iz trgovine.

— Oprostite gospod, je rekel Kržanu, neki dečko je prinesel pismo, ki zna biti Vam namenjeno. Dečko je rekel, da ima pismo za plemiča Kržana, ki pride danes semkaj pe posojilo. Ne zamerite — ste-li vi gospod, ta plemič?

uradništvu in učiteljstvu. Posl. Sobotka je rekel, da bi se bilo moral pomagati v prvi vrsti tistim uradnikom, ki ne morejo izhajati z draginjsko doklado. Uradnikom nižjih činovnih razredov se bo dalo le par krajcarjev, dočim se plače višjih uradnikov zvišajo za velike zneske. Kakor uradnikom, bi se bile morale zvišati tudi plače pisarniškim pomočnikom, poštanim oficijantom in finančnim stražnikom, ne pa, da se je ta ureditev prepustila naredbenemu potu. — Posl. Gessmann je izjavil, da je vsak govor odveč, ker vlada ne sprejme nobene spremembe na načrtu. — Posl. Fresl je izjavil, da je načrt nezadosten, posebno je ves aktivitetni sistem zastarel. — Posl. Klumpar je predlagal ustanovitev novega krajevnega razreda za mesta nad 200.000 prebivalcev in da je vlada dolžna, vsako izpraznjeno mesto v treh mesecih razpisati. — Posl. Breiter je rekel, da zakon nima znakov premišljenega in treznega dela, temuč je le v naglici skovan agitacijski volilni fond za vlado. Cela vladna akcija se je zapirala v zadnjem trenutku brez načrta. Izjave fin. ministra so površne in bodo povzročile slabo kri med uradništvom. Govornik je zahteval, naj stopi zakon v veljavo že s 1. januarjem 1907. Ako se je dobilo pokritje za vojaške kredite, dobilo se bo tudi za uradniške plače. Končno se je zavzemal za sodne raznašalce in sluga. — Posl. Schreiter je napovedal za meritorno debato celo vrsto resolucijskih predlogov. — Nato se je razprava prekinila ter se bo nadaljevala v ponedeljek. Potem pridejo na vrsto takoj duhovniške plače in razne vojaške zadeve.

Prihodnje državnozborske volitve.

Brno, 20. januarja. „Moravska orlice“ poročajo, da je vlada izdala na državne uradnike okrožnico, ki svari uradnike pred ostentativnim nastopom v narodnih in političnih bojih. To svarilo se je baje izdalo z ozirom na predstoječe državnozborske volitve.

Dunaj, 20. januarja. Nove volitve v državni zbor se razpišejo že v začetku meseca aprila. Meseca aprila in maja bodo zborovali deželni zbori, a novi državni zbor se skliče šele v mesecu juniju.

Afera Polonyi-Halmoš.

Budimpešta, 20. januarja. Izjava, ki si jo je izposloval justični minister Polonyi od bivšega župana, dvornega svetnika Halmoša, in ki jo je prečital v včerajšnji seji državnega zbora, se glasi: Dne 9. t. m. sem izrekel v konverzijski sobi mestne hiše opazko, ki je proti mojemu namenu prišla v javnost. Ko so me zaradi tega izpraševali, potrdil sem svoja izjavljanja tudi v časopisih. Ker pa sem se prepričal, da ta sumničenja ne odgovarjajo resnici, in ker ekselencija niste ničesar zakrivila ne kot član mestnega sveta ne kot odvetnik, kar bi moglo škodovati Va-

šemu ugledu v javnosti, smatram za svojo čast in dolžnost, izreči svoje obžalovanje nad krivdo, ki se vam je pripetila ter Vas prosim, da smatrate moje izjave za neizgovorjene.

Politična javnost se s to izjavo ne more zadovoljiti, ker je znano, da je bila — izsiljena. Izjavo je izposloval vsekakor po naročilu ministra Polonyja samega od bolnega Halmoša njegov zdravnik dr. Wein. „Pester Lloyd“ piše o tem: „Halmoš ima odkar mu je žena umrla, nervozne napade, telesno je zelo onemogel ter je čestokrat melanholičen. Ta njegov položaj so izkoristili prijatelji justičnega ministra, da so potom Halmoševga zdravnika dr. Weina vplivali na njegovo rodbino tako, da so pripravili Halmoša do te izjave. Dr. Wein je namreč plašil Halmošovo rodbino, da ne more prevzeti nobene odgovornosti za ozdravljenje in življenje Halmoševga, ako bi ga še nadalje vznemirjala ta afeta. In sinovi so se zbal, da očetovo zdravje ter toliko časa prigovarjali očetu, da je podpisal to izjavo, ki jo je dr. Wein brž osebno nesel ministru Polonyju.

Razmerje med Avstrijo in Srbijo.

Budimpešta, 20. januarja. V političnih krogih se zatrjuje, da so se zadnje dni zelo zboljšale nade, da se kmalu dožene normalno razmerje med Avstrijo in Srbijo. Zaradi tega se tudi prihodnji mesec pričakuje srbsko državno posojilo v znesku 90 milijonov frankov, in sicer se udeležje emisije francoske in nemške finančne skupine.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 20. januarja. Na včerajšnji konferenci so se škofje zopet bavili z eventualnostjo, da se uvede privatno bogoslužje. Skoraj vsi škofje pa so izjavili, da se naj duhovniki zatečejo k privatnemu bogoslužju šele v skrajnem slučaju. Končno se je sklenilo da naj bogate škofje prispevajo za podporo revnejšim s 15% svojih dohodkov. Ta denar se naloži in upravlja v inozemstvu.

Ministrski predsednik predloži zbornici zakonski načrt, s katerim se splošno odpravi prijava za javne shode, a za bogoslužne shode je taka prijava fakultativna. Duhovniki bodo smeli tudi brez izjave imeti javno bogoslužje v cerkvah, ne da bi kršili zakon. Tisti pa, ki podajo take izjave pri oblastnih, bodo uživali posebne prednosti, ki jih daje zakon z dne 2. januarja 1907.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. januarja.

— **Koroški Slovenci** so pri kamniškem lističu z dalj stalno „v delu“. Kakor morská kača se vlečejo članki o Koroški z raznimi zdravilnimi nasveti. Na delo rajše, gospoda! Pot med Korošce je odprta, prirejte jim poljudna, primerna predavanja, prirejte shode in izlete ter jim

krepih korakov in ponosno ga izraza, kakor da nosi v žepu celo premoženje.

Pred hišo je našel dečka, ki mu je prinesel pismo. Dal mu je ves drobn denar, kar ga je imel, a izvedeti ni mogel ničesar posebnega. Deček je povedal, da ga je blizu Lebanove trgovine najel neznan mož in poslal s pismom v hišo. — Naročil mu je bil, naj pismo tam pusti, če ne najde gospoda, kateremu je namenjen.

Kržan se je odpravil v gostilno, kjer ga je čakal Tomo. Vzlic veliki skrbi, kako si zdaj pomore do denarja, je spotaloma vendarle vedno iznova čital pismo vojvodinje Asunte in je čital tudi še potem, ko je je znal na pamet.

— Tomo, pripravi vse kar treba, da odjediš še danes in pridi potem k meni na važen pogovor.

S temi besedami je Kržan odšel z dvorišča, kjer je bil pri hlevu našel Toma, in vstopil v gostilno. Njegov sklep je bil storjen. Prodati je hotel zlate svoje ostroge in zlato svetinjo, ki je je od krsta nosil na prsih, ter s tem denarjem odjediti v Benetke.

(Dolje prih.)

vabidite narodno zavest! Pomagajte jim do slovenskih šol, čeprav brez poslance, čigar volitev je „postranskega pomena“, — da ne bo prepozno, skrbite za to, da bodo znali in umeli — pismeno slovenščino — dasi unverständliche neuslovenisch, kakor imenujejo nemški nacionalci naš jezik. Vzemite Nemcem to najhujše in najizdatnejše orožje v narodnostnem boju proti nam iz rok! Pokažite jim, da so tudi med Slovenci posve tni inteligentni ljudje, ki se ne sramujejo svojega jezika, nego so ponosni nanj. Delajte in ne — pišite samo brezplodnih lepih besedi v „Našem Listu“. Dosedaj še ni bil s Kranjskega med Korošci nihče drugi kot — Gostinčar in Zabukovec ter socialni demokrat Kristan. Ti ne bodo rešili koroške Slovenije, ki potrebuje resnih delavcev. Pa tudi s samim zabavljanjem slovenskim liberalnim poslancem ni Korošcem nič pomagano. Sicer so očitanja pa liberalnim poslancem neosnovana. Korošci ne bodo nikdar pozabili onega trenutka, ko je dr. Tavčar ob času, ko se je dalo v odseku za volilno reformo še kaj doseči, predlagal, da se da že v odseku Korošcem vsaj en sigurnen mandat, in ko je tedaj dr. Zlindra protestiral proti temu rešitvi predlogu. Z energičnim nastopom, z obstrukcijo pa bi se bilo vsaj toliko doseglo, kakor je dr. Bartoli. Korošce so prodali in izdali — Šusteršič in suženjsko pokorna mu banda. To ostane pribito za vse večne čase, in naj pišejo mladi štreberčki kar hočejo. In zakaj je Šusteršič prodal koroške Slovence? Eden glavnih vzrokov, najnižkotnejši vzrok je bil njegova — osebna mržnja! Radi te osebne mržnje ima trpeti vse slovenski narod — naj to ve vsa slovenska javnost!

Koroški Slovenec.

— **Naša duhovščina.** Med duhovščino na Kranjskem sta dve struji, starejša in mlajša. Starejša obsega večino starih duhovnikov, ki se najprej menijo za svoj duhovski poklic, v mlajši so pa mladi srboriti kaplani in tudi nekateri župniki, ki stopajo po političnih stopinjah škofa Jegliča in se brigajo za vse prej nego za svojo duhovsko službo, ker to zahteva njih škof. Tuintam nastane vesled tega nasprotje med stari in osivelim in izkušenim župnikom in v škofovem duhu vzgojenim kaplanom. To nasprotje se kaže tudi v že večkrat omenjenih pastoralnih konferencah ljubljanske škofije. Tukaj mlad kaplan s škofovim dovoljenjem bere levite starejši struji, češ, da noče ustanavljati izobraževalnih društev in se ne briga za politiko, ampak hoče biti le bolj služabnik altarja in oznanja večne resnice, ki so danes in jutri vedno iste. (Mladim kaplanom je zoperno oznanjati večne resnice, ki so vendar vedno enake, zato hočejo imeti zmirom kaj novega!) O mlajši struji pa beremo: „Mlajši večinoma vneti advokati oltarja (sic!) so mnenja, da duhovnik naj gre ven iz zakristije in naj stopi na čelo „Slovenske ljudske stranke“ in naj stoji na čelu, dokler si po izobraževalnih društvih ne vzgoji zanesljivih katoliških laikov. Z obudovanjem vredno vztrajnostjo gredo ti proti svojemu cilju... Uspehi izobraževalnih društev danes še niso vidni, pač pa se bodo gotovo pokazali tekom časa.“ To so odkrite besede. Naši klerikalci vedno trdijo, da se naša duhovščina ne vrti v politiko, tu pa imamo potrdilo od duhovnika samega, da je temu res tako. Kar se tiče uspehov izobraževalnih društev, so že danes vidni. Ozmimo se le v Mirno na Dolenjskem, kjer so člani izobraževalnega društva poštenega moža skoraj ubili in tako divje z njim ravnali, kot morejo le razbojniki. Poglejmo v katerokoli izobraževalno društvo, povsod se goji bresmejná hinavščina in sovražstvo do onih, ki niso v takem društvu. Tudi glede morale bi se dalo marsikaj napisati. Uspehi so torej že zdaj vidni. Ako jih pa naša duhovščina s škofom vred ne vidi in čaka še bolj vidnih, potem pa smemo biti pripravljeni na najhujše.

— **Lampke, kje si?** Kakor je znano, sta dr. Brejce in monsignor

Podgora tožila dr. Evgena Lampeta kot urednika „Slovenca“ radi razžaljenja časti. Dotična obravnava bi morala biti že v pretekli sezoni pred porotniki in Ljubljani. Toda razprava se ni mogla vršiti, ker je Lampke nakrat izginil iz Ljubljane, baje ne da bi kdo vedel zanj, in se mu vsled tega poziva na obravnavo ni mogel vročiti. To je že stara finta premetenega Lampke. Kadar bi moral na zatožno klop, jo redno pravočasno odkuri iz Ljubljane in naj se še tako sprašuje po njem, živa duša baje ne ve, kam jo je popihal. To je storil v enakem slučaju že pred leti in letos, ko bi moral že zopet na obtožno klop, se je zopet domislil, da bi ne bilo napadno, ako bi razpravo nekoliko zavlekel; vzela ga je noč in sodišče sedaj zamen v brezuspešno povprašuje: Lampke, kje si? Sicer se pa Lampke moti, ako misli, da se mu bo s takšnimi manevri posrečilo uteči obsodbi in kazni! Enkrat se bo že vrnil v Ljubljano in takrat ga prime sodišče že za „kravatele“. Če se je pa Lampke v junškem svojem sroci odločil, da za vedno obrne hrbet nehalnezi Ljubljani, ki ne zna po zaslugi ceniti njegovega „svetega in požrtvovalnega“ dela za domovino, je nam tulil prav! Bog z njim, jokal se za njim ne bo nihče!

— **„Najbolje informiranost.“** „Slovenec“ je blagovolil v svoji 14. številki t. l. zapisati „golo“ resnico, da moja malenkost zajema snov za znane „pedagoške utrinke“ v „Popotniku“ iz raznih nemških pedagoških in nepedagoških listov in da največkrat objavljam ono snov dobesedno, brez prave kritike iz „Wage“. Nato samo sladeče: V pedagoškem pregledu, ki ga podajam čitateljcem in čitateljem „Popotnika“ pod naslovom „Pedagoški utrinki“ se naslanjam v pretežni večini na slovenske pedagoške liste in sicer na češke, poljske, hrvatske in srbske. Da tu ne morem prezreti niti nemških, je umevno, kajti nemško šolstvo nam mora biti — po željah višjih oblastev — vzor šolstva. Trditve pa, da „plonkam“ dobesedno iz „Wage“, je pa čisto dostojen dokaz najboljše informacije v „Slovenca“. Veleučeni uredniki „Slovenca“ so slišali nekoč, da objavlja dunajska „Wage“ nekaj „paldagogische Rundschau“. Torej „Wage“ objavlja „Popotnik“ „plonka“. Najbolje informovanim urednikom „Slovenca“ to-le: Ako najdete v dobi zadnjih treh let v mojih „pedagoških utrinkih“ le en „utrinek“, ki je dobesedno „preplonkan“ iz „Wage“, darujem za vsakega groš za škofove zavode. Potrjujem, da sem se v početku svojega „pedagoškega pregleda“ ozrl tuintam na „Wage“, a jo tudi vselej citiral. H sklepu le-to: Svoje „pedagoške utrinke“ bom nadaljeval toliko časa, dokler bo ogromna večina slovenskega učiteljstva zadovoljna z njimi. In da se ravno ti „pedagoški utrinki“ čitajo bolj kakor oni „neslani Quark“ v pokojnem „Kat. Obzorniku“ in v novem „Času“, zato imam pa premnogo pismenih in ustmenih priznanj.

Iv. Šega.

— **Krajni odbori „Narodne stranke za Štajersko“ pozor!** Iz Spod. Štajerja se nam piše: Vaš cenjeni list je že opozoril na veliko nevarnost, ki preti našim slovenskim ljudskim šolam po absolutinjah deželnega nemškega učiteljstva. Pro forma so te usposobljene za slovenščino, de facto pa povsem nemško vzgojene: vsaj je bil a priori namen tega dež. učiteljstva, kolikor toliko pripomoči k ponovnavanju slovenskega dela Štajerske. — Iz verodostojnega vira vemo, da imajo okrajni šolski nadzorniki od zgoraj naročilo, da jeenske absolutinje nemškega mariborskega deželnega učiteljstva placirajo na naših slovenskih ljudskih šolah. Nekatere so nam res že vrinili. A „hauptschub“ šele pride! Zato pa okrajni odbori nove stranke, ki si je napisala na prapor svojo sahtevo, da v slovensko šolo sodi le naveden

slovenski učitelj, odnosno učiteljica: bodite budni in pazite, koga vam hočejo poslati za vzgojitelja deci vaši. Vsepopvsod: pozor!

— **Svoji k svojim ali Nemec k Nemcu.** Celjska „Deutsche Wacht“ priobčuje dolg članek, v katerem se v zmislu izvajanj nekega „südmarkiniga“ potovalnega učitelja z imenom Heeger zavzema za to, naj bi se osnovala „narodna kupčevalska zveza“, katere naloga naj bi bila pred vsem strogo paziti na to, da bi se skrupulozno izvajalo načelo „Nemec k Nemcu“. Po tem načelu bi naj Nemec kupoval samo pri Nemcu, vsak nemški trgovec bi naj bil založen samo z blagom od očno nemških narodnih trdk, takisto pa bi moral vsak Nemec v svoji službi imeti tudi samo nemške nastavljenice in uslužbenice. In celjski nemškutarji so prvi, ki bodo jeli izvajati to načelo „Nemec k Nemcu“, kdo bi se ne smejal! Sicer pa nimamo prav nič proti temu, ako so celjski nemškutarski trgovci založeni zgolj z nemškimi blagom, ako pri njih kupujejo samo Nemci in ako imajo v svoji službi samo Nemce, a naj se strogo drže svojega načela in naj dosledno temu potem tudi zavračajo slovenske odjemalce! Tega seveda Celjani ne bodo storili, ker bi v tistem hipu morali vzeti v roko beraško palico in pobrati šila in kopita iz Celja. Ako bi to Slovenci v Celju in v okolici uvaževali in se strogo ravnali po geslu „Svoji k svojim“, kakor groze sedaj celjski neumčurji z devizo „Nemec k Nemcu“, bi se že zdavna bili izn-bili nemškutarske golazni iz svoje sredine in Celje bi bilo že zdavna slovensko mesto. Žalibog, da so še Slovenci vedno tako kratkovidni, da nosijo še vedno svoje težko prislužene groše v malho nemškutarskih kramarjev in krčmarjev in rede tako na svojih prsih strupene gade, ki jim grene življenje. Kdaj se bodo Slovencem odprle oči, da bodo uvideli, da je elini umestni in pametni odgovor na devizo „Nemec k Nemcu“ strogo izvajanje načela „Svoji k svojim“!

— **Volilno gibanje na Kranjskem.** G. Omersa Fran naznanja, da umakne svojo kandidaturo za prihodnjo državnozborsko volitev.

— **Spremembe v finančni službi.** Pred kratkim smo poročali o nekaterih spremembah v finančni službi na Kranjskem. Zdaj se naznanjajo še sledeče: Glavni davkar g. Lovrenc Verbič gre iz Škofje Loke v Kamnik, davkar g. Ivan Mušič iz Kamnika v Škofjo Loko, davčni kontrolor g. Ludvik Jelšnik iz Črnomlja v Radovljico, provizorični davčni pristav g. Franc Pregelj iz Krškega v Ribnico, proviz. davčni pristav g. Franc Jenko iz Ribnice v Krško. V službovanje so pridržani: davkar g. Alojzij Podboj davkarji v Il. Bistrici, g. Bogumir Zazula davkarji v Litiji, davčni kontrolorji gg. Anton Križman glavnomu davčnemu uradu v Kamniku, Rajko Levstek davkarji v Cerknici, Alojzij Klofutar davkarji v Kranjski gori, davčni oficial g. Peter Vovk davkarji v Vel. Lašah in davčni pristav Rudolf Primoč pristojbinskemu uradu v Ljubljani. Pomožni sluga Alojzij Ferant je imenovan za uradnega slugo in premeščen v Metliko.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Jutri, v torek, (par) se vprizori prvič na slovenskem odru Donizettijeva opera „Lucia di Lammermoor“. Naslovno vlogo poje ga Skalo, Edgardo g. pl. Rezunov, Henrika g. Oufednik, Arturja g. Ranek, Rajmunda g. Batetto. — Med štiridesetimi opernimi teksti, kateri je spisal Salvatore Cammarano in med katere spada tudi „Trubadur“, je gotovo najboljši „Lucia di Lammermoor“. Vsebinsa pesnitve je sledeča: Skotaka plemiška rodova Ashton in Ravenswood v pokrajini Lammermoor živita v smrtnem sovražstvu. Kljub temu vzljubi Edgard, zadnji potomec iz rodbine Ravenswoodov Lucio, koje brat Henrik Asthon, v njuno zvezo za nobeno ceno noče privoliti. Da bi odvrnil svojo sestro od Edgarda, ji pokaže ponarejeno pismo, iz katerega je razvideti, da Edgard Luciji ni zvest. Na Henrikovo prigovarjanje vzame nato Lucia Arturja Buklava za moža, katerega ne ljubi. Prepozno izve o tem Edgard, ki v neizmerni tugi pre-

kolne svojo nezvesto ljubico. Ko pa Lucia pozneje izve resnico, zblazni in umori svojega soproga. Elgard pozove Henrika na dvoboj na pokopališču ravenstovskega. Mmoidoči mu povedo, da je Lucia smrti blizu, in kmalu tudi zapoje mrtvaški zvon iz asthonskih grajskih lin. Elgard pa si v obupu vjame sam življenje. — Gaetano Donizetti, ki je zližil glasbo za to znamenito delo, kojega snov je prav za prav zajela iz W. Scottove povesti „Nevesta“, je učenec Rossinijev in ga odlikujeta, kakor tega, pred vsem globok čut in velika dramatiška sila. „Lucia di Lammermoor“ se je pela prvikrat leta 1835. v Neapolju, leta 1837. se je uprizorila na Dunaju in leta 1838 v Pragi. Od takrat je stalno na repertoarju vseh večjih gledališč. Partitura „Lucie“ spada gotovo med najvažnejše in najkrasnejše, ki jih je zmoglo preteklo stoletje. V solo točkah odlikujeta se pred vsem vlogi Lucie in Elgarda. Od krasnih ensemblov je omejiteljno posebno svetovnoznani sekstet v drugem dejanju, ki pomenja muzikalni višek vsega dela. — V četrtek (neprav) se uprizori prvič na slovenskem odru melodram „Arležanka“, spisal Alphonse Daudet, godbo zložil Georges Bizet, za soboto (prav) pa se pravi pravlja Finžgarjev „Divji loveci“.

— Slovensko gledališče. Glede popoldanske nedeljske predstave Stobove veselice „Na letovišču“ omenjam kot najvažnejše, da je bilo gledališče zelo dobro, za predpust nenavadno dobro obiskano. Ali naj to pripisujem na rovaš ljubezni našega občinstva do gledališča, ali dejstvu, da se je predstavljala veselice, ki je sicer mršava po dejanju in komiki, pri kateri pa vendar pride bedasti Avgust do svoje cirkusovske volje. Mene je bilo malone sram, da more ponuditi naše gledališče tako malo, da pokaže igro tako neznačne umetniške vrednosti najširšim narodnim slojem, ki pridejo široko odprta, razklenjena od v naš prosvetiteljski hram. Glejte to naše ljudstvo, ki pride v slovensko gledališče, kaka prilika je to, da ga navdušimo in razvedrilo za nekaj višjega, lepega. Res, zdaj je predpustna doba, ali dajte nam komedij, ki res nekaj osebujajo, v katerih je kri in mozek in duša. Predstava ni bila slaba, ali kjer nič ni, tam se cesar pravico izgubi. — Zvečer se je ponavljala tretja krasna Hauptmannova bajka „Poto pljeni zvon“. Večer je bil lep, človek si ohrani nekaj iluzije, ki jo prinese s seboj, in to se mora pohvalno omenjati pri našem tehničnem in umetniškem materijalu. Kdor ni videl „Poto pljenega zvona“ na večjih odrih, mora biti po pravici zadovoljen s snočjo predstavo. Posamezni prizori, kadar nastopa Rutica — gospa Taborsko opozarjam, naj se varuje afekcije, ko se pojavi Čatež, vloga Danilova, v prizoru z zvonarjem, g. Taborsky, prizor z rusalkami, te in še druge scene so bile zelo v razpoloženju in tonu Hauptmannove drame. Da je g. Taborsky v igri in maski bolj fantastičen, bi bolj ugajal, ostalo osebje, gđ. Noskova, gosp. Nučič, g. Barjaktarovič, zaslužio pohvalo. Torej intendant naj se malo ozira na predpust, pa nikakor ne budalastik burk, ampak klasičnih veselice. Shakespeare, Moliere, Gogolj, Čehov.

— Občnemu zboru „Ženskega tselvadnega društva v Ljubljani“ dne 17. t. m. je prisostvovalo izredno mnogo članic. Starostka gospa Franja Tavčarjeva je z ljubeznimi besedami pozdravila zborovalke ter zborovalke ter omenila vesele pa tudi bridke ure v pretečenem letu. Javne telovadbe, udeležba pri „Sokolovi“ maskaradi, izleti, vse je pripomoglo k napredku, ki mora vnesti vsakega. Nadalje se je spominjala prerano umrle marljive tajnice gđ. M. Vdovičeve, ustanovnice in večletne odbornice gospe A. Juvančičeve ter pozvala nazočje zborovalke, da se v znak sožalja dvignejo s sedežev. Končno se je zahvalila dosedanjim odbornicam za njihovo marljivo delovanje, ter prosila vse, da ostanejo zveste društvu v korist in narodu v prid. Temu je sledilo poročilo načelnice gđ. Jos. Kajzeljeve, ki je prevzela tudi tajniško poročilo. Društvo je imelo v minolem letu 3 ustanovnice, 27 polpovernih in 20 izvršujočih članic. Odbor je sklepal v 13 sejah. „Sokolove“ maskarade so se članice udeležile v dveh skupinah. — 1. aprila 1906 je bila telovadna skušnja, pri kateri je nastopilo 82 telovad. Pri tej priliki je prvič javno nastopil tudi društveni borilni odsek. Za tukajšnje razmere, v katerih odločujo, žal, le neutemeljeni predsojdi, se je storil ta korak pač petdeset let prekmalu, sicer bi se v nekom slovenskem časopisu ne bilo pisalo, da je bil nastop borilk „izživajoč“, „mešno-kavališki“. Pri javni telovadbi, ki se je vršila na Novega leta dan, je nastopilo 29 telovadk, članic in gojenk drugega oddelka. Od dohodkov tega nastopa je društvo da-

rovalo za Gregorčičev spomenik 50 K. — Statistični pregled telovadnega obiska kaže: udeležba v vsem skupaj 3360, telovadskih ur 96, povprečni obisk na uro 35, največ 101, najmanj 8. Koncena leta je bilo vpisanih 117 telovadk, 20 članic, 97 gojenk. Telovadilo se je ob sredah in sobotah v dveh oddelkih. Borilni odsek je imel na teden dve borilni uri, ki jih je obiskovalo 10 članic. Iz poročila blagajničarke gospe Skaletove je razvidno, da je imelo društvo 1228 K dohodkov in 1190 K stroškov, torej 38 K prebitka. Nato se je vršila volitev odbora. Za starostko je bila izvoljena gospa Franja dr. Tavčarjeva; nje namestnica gospa dr. Kokaljeva; načelnica gđ. Jos. Kajzeljeva; odbornice gđ. Matilda Debevčeva, ga. M. Hribarjeva, ga. C. Kavčnikova, ga. M. Perušková, ga. M. dr. Pirčeva, ga. M. pl. Trnkoczyjeva. Pregledovalki računov: gospa M. Jebračnova in gospa A. Hudovernikova. — Kot delegatije za zvezni občni zbor so bile izvoljene gospe Fr. dr. Tavčarjeva, gospa M. dr. Kokaljeva in gospa M. Perušková; za zastopnico društva v odboru „Slovenske sokolske zveze“ pa gđ. Jos. Kajzeljeva, oziroma nje namestnica gđ. M. Debevčeva.

— Vesoljna selitev na osušeno barje. Čujemo, da se je „Sokola“ posrečilo pridobiti zoološki zavod vseučilišča v Srajevju za to, da mu z umetnim krmljenjem izredi do 12. svečana orjaškega bramorja, kakoršni bodo na osušenem barju nekaj brez umetne pomoči rasti. Učenjaki so si dali poslati zbirko lepih bramorjev obojega spola in so najlepše parčke poročili. Preje so jih pustili delj časa živeti pod posebnimi ugodnimi p. g. j. Otroci teh bramorjev so bili že tako veliki, kakor mlade mačke. Od teh zopet se je posrečilo dobiti na isti način zarod v velikosti dorašli zajcev. Sedaj napajo, da bo prihodnja generacija dosegala vsaj velikost lovskih psov. In ker se bramorji zelo hitro plode, upati je, da dobimo do 12. svečana bramorja v velikosti pingavskega zrebca v Ljubljano.

— Plesni venček „Glasbene Matice“. V soboto zvečer se je vršil v veliki dvorani „Narodnega doma“ plesni venček „Glasbene Matice“. Prireditve naše priljubljene „Matice“ so vse izborno obiskane in čudili bi se, če bi katera ne uspeła povsem ugodno. Tudi sobotni plesni venček ni zaostajal za njimi. Bil je obiskano izborno, da je prvo četvorko plesalo okoli 120 parov, drugo do 100, četrto besedo pa 40 parov v 10 kolobarjih. Sveda je bilo plesalcev in plesalk še mnogo več. Zabava je bila vsestranska, animirana in se je ples vršil na ameriški način: do odmorov so volile dame in šele potem gospodje. Ta vsprej je vidnih še živahnejše življenje v prireditvi in so tudi dame imele neomejeno priložnost pokazati, kateri gospodje so glavni ljubljenci njihovih src. No, možiki se pri tej izbiri niso mogli pritoževati, da bi se godila komu kaka krivica, kajti po odmoru je bila ost naperjena v nasprotni smeri, in dame so znale za to. Plesalo se je do ranega jutra z nezmanjšano vnetostjo. Četvorka in beseda sta aranžirala gg. Rozman in Knific prav spretno. Plesni venček je uspel torej prav izvrstno. Hvala zato gre društveni godbi, ki je neumorno svirala, pa tudi restavraciji g. Kržišniku, ki je z izborno jedjo in pijačo poživil svoje goste, da jih ni utrudil dolgotrajen ples.

— Ljubljanska skupina avstrijskega društva železniških uradnikov je imela snoči v hotelu „Južni kolodvor“ svoj redni občni zbor, ki je bil prav dobro obiskan tako od tukajšnjih kakor tudi od zunanjih članov. Od centrala sta prišla njena predsednikova namestnika gg. Bastendorf in Tomšchik. Zborovanje je otvoril gosp. Kobler, ki je srčno pozdravil navzoče in predstavil oba preje imenovana gospoda ter g. Gutnika kot zastopnika oblasti, pozdravil pa tudi zastopnika časopisov. Za uradnike državne železnice je razveseljivo, da se jim 40% doklade vstajejo v pokojnino. Upa in želi, da se to zboljšanje zgodi tudi uradnikom južne železnice. Da se je to vstetje izvršilo, gre zasloga centrali na Dunaju. Naj bi želi uradniki delali na to, da bi člani v obilnem številu pristopali k društvu. Zapisnikar gosp. Kotnik je poročal nato o delovanju skupine preteklo leto. Bila sta dva izredna občna zbora. Na enem so poročili delegati o svojem potovanju na Dunaj glede zvišanja plač, drugi se je pa vršil zaradi neutemeljene premestitve člana gosp. Kejžarja v Maribor. Skupina je protestirala proti temu premeščanju. Prireditve skupine so slabo uspele. Gosp. zapisnikarju se je izrekla zaupnica. Nato se je razvila obširna debata zaradi nenadnega in nepojasnjenega odstopa bivšega družbenega predsednika gosp. Kokalja, ki je 22. decembra pr. l. kratkoma-

lo naznanil svoj odstop in ni prišel na večerjajni občni zbor, dasi je bil povabljen od odbora, da naznani vzroke svojega odstopa. pa tudi pismeno jih ni naznanil, kateri pogoj se muje stavil, če bi preveč ne izpolnil. V d-bati se je povdarjalo, da je g. Kokalj samovoljno ravnal in se ni brigal za sklepe občnega zbora, kar vsekakor ni bilo v korist skupine. Vsled tega je bila predlagana nezaupnica proti njegovemu delovanju v skupini in obžalovanje, da se ni odzval vljudnemu vabilu. Prva ni bila sprejeta, drugo pa je bilo sprejeto soglasno. Iz poročila blagajnika gosp. Ostermana posnemamo, da je znašalo število članov koncem leta 1906 134. Dohodki so znašali 1894 K 60 v (od tega dobi centrala 1484 K 40 h. Stroškov je bilo 216 K 18 h. Skupno premoženje skupine znaša 890 K 26 h, v blagajni je bilo koncem leta 119 K 37 h. Ker sta preglednika gg. Verstovšek in Petek našla vse knjige in račune v redu, je bilo poročilo odobreno. Pri volitvah so bili izvoljeni sledeči gospodje: Negovetič za predsednika, Verstovšek za I. in Kobler za II. podpredsednika; odborniki so Jebrač, Pernu, Hofman, Teykal, Prek, Osterman, Petek, Kneisel in Borštnar, preglednika računov pa Gomiljšek in Pavliček. Pri raznoterostih je g. Bastendorf izražal veselje, da kaže skupina tako živahno življenje, kakor se vidi iz pričujočega zborovanja. Upa, da bo g. Negovetič in odbor vestno vršil svojo nalogo. Ko je g. Kotnik naznanil, da je mariborska skupina poslala poziv glede nameravanega shoda v Mariboru zaradi raznih zboljšanj uradnikov južne železnice, je kot odposlanec te skupine poročal o tej zadevi g. Kejžar, ki so ga zborovalci hrupno pozdravili. Doklade nočne službe naj se ustanove tako kot na državni železnici, akordne postaje pa naj ostane v isti meri kot doslej. Glede zboljšanja plač srednjim uradnikom se še ni nič storilo. Na to je govoril g. Tomšchik, ki je poudarjal, da ima personalna komisija danes premalo pravno in je preslaba glede zboljšanja plač uradnikom pri južni železnici. Zahteval je, da se razmere korenito zboljšajo. Zboljšanje na državni železnici bo ugodno vplivalo tudi na južno železnico. Centrala bo storila v ta namen vse, kar bo mogla. Govoril je nato o združenju vseh avstrijskih železniških uradnikov. Glede mesečnega plačevanja za razveseljivalni, zdraviliški in pomožni fond je bil sprejet predlog g. Kotnika, naj odbor pošlje nabiralno pismo na člane, ki naj povedo, ali plačajo za prvi, če pa za tega ne, pa za drugi in tretji fond. Odbor bo preskrbel vsaki postaji bloke, s katerimi se pobirajo prispevki za zdraviliški fond. Nato je g. Bastendorf obširno govoril o odstopu predsednika Wasselyja, ki je odstopil, ker se ni stinjal s postopanjem ravnateljstva severne železnice. Jeitelesa ob podraževanju te železnice, o zahtevanih plačah in stanarini državnim železniškim uradnikom, avtomatični pomakniti v višji plačilni razred, aktivitetnih dokladeh in skrajšanja službene dobe. Predlag. g. Kotnika naš odbor sam imenuje delegate na zborovanje na Dunaj, je bil sprejet. G. Šmuc je želel, naj bi centrala odgovorila na vsa pisma, ki se ji dopisujejo s takim namenom. Ko se je obema odposlancema izrekla zahvala za prisostvanje in poročilo, je gosp. predsednik zaključil zborovanje. — Omeniti moramo, da se je zborovanje vršilo nemški le zato ker sta bila odposlanca neveda slovensčine in bi se bilo razpravljanje zavleklo še bolj, kot se je. (Trajalo je do tri ure). Sicer so pa člani skupine vsi zavedni Slovenci.

— Družinski večer železniških uradnikov. Snoči so priredili ljubljanski člani skupine avstrijskega društva železniških uradnikov svojim tovarišem s proge družinski večer s sodelovanjem ljubljanskega seksteta na lok. Večer je bil prav lepo obiskan in je ves čas vladala zabava in živahnost, ki je potrebna za uspešno razvedritev duha. Zunanji člani so dobili večerjajno popolno prepiranje, da imajo v svojih ljubljanskih koleghh iskrene, istinite prijatelje, zato so se kaj težko ločili od njih.

— Premestitev 27. brambovskega polka iz Ljubljane. V brambovskem ministstvu že izdelujejo priprave za premestitev 27. brambovskega polka na spomlad iz Ljubljane na Gorišek.

— O starosti Svetca. Piše se nam: Zastražn zadnje novice v „Slov. Narodu“, da se je g. notar Svetec ponesrečil, dobiva od večstrani sožalna pisma. Ta novica je pa bila precej zakasnela. Gospod notar je padel že 28. decembra 1906 in sicer na hodniku, kamor se je šel sprehajati, ker je tisti dan zelo med o. Desno rako si je res zelo poškodoval, a se veliko bolje počuti in jo je danes že rabil pri sajtrku. Da se ta poškodba tako

hitro zdravi, je pač pripisati njegovi, za to visoko starost nenavadni kreposti in pa spretnemu zdravljenju g. okrožnega zdravnika g. dr. Premrova.

— Celjski vikar Gorišek, ta najnovejši reformator ljudske naobrazbe, je minuli teden „haziral“ od hiše do hiše v Gabrjih, Spodnji in Gornji Hudinji — seve so mu pri tem pomagali še drugi ljudje! — ter ljudstvo ščuval in bujkal proti novemu „Bralnemu društvu“, čigar ustanovni shod se je vršil v nedeljo, dne 20. januarja v gostilni gosp. Omladiča v Gabrjih. Vidi se, kako našim „izobraževalcem“ smrdita napredek in prava omika! — Ta Gorišek je naročil „Slovenca“ za Gabrje in Hudinjo ter ga dal cirkulirati med ljudstvo. A dosegel je nasprotno, nego je nameraval. Ljudje „Slovenca“ ne marajo, češ, kaj bomo brali ta list, saj drugega ne zna, kot „šimfati“. Le tako naprej. g. Gorišek!

— „Narodna čitalnica“ pri Sv. Luciji priredi v nedeljo 27. januarja ob 8. uri zvečer v dvorani gospoda Antona Mikuža plesni venček. Svirali bo oddelek vojaške godbe c. kr. pešp. št. 47.

— „Narodna čitalnica“ v Ptuj priredi v sredo dne 6. svečana v svojih prostorih pri „Narodnem domu“ svoj običajni plesni venček.

— Novo šolo otvorili so dne 16. t. m. v Gobjem pri Brežicah. — Zadruga rokodelskih obrtnikov v Mozirju priredi dne 27. prosinca t. l. v gornjih prostorih gostilne pri „Avstrijskem cesarju“ plesno veselico. Kakor iz zanimanja za to veselico razvidno, je pričakovati velike udeležbe. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala in so tem potom vsi obrtniki kakor tudi prijatelji obrtništva najvljudneje vabljani. Pri veselici bo svirala domača godba na lok.

— Savinska podružnica „Slov. planinskega društva“ ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 3. svečana t. l. ob 1. uri popoldan v gostilni g. Antona Goričarja v Mozirju. Isti dan ob polu 3. zboruje v Mozirju tudi „Savinski Sokol“.

— Akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaju priredi v prid Gregorčičevemu spomeniku dne 23. prosinca v dvorani „Zur goldenen Birne“, Mariabhilferstr. 30, umetniško-zabavni večer.

— Atentat na pismoeno Velikonje v Trstu. Kakor znano, je pred par meseci v Trstu pri belem dnevu na stopnicah v neki hiši neznan mož napadel s sekiro pismoeno Velikonjo ter ga hudo ranil. Torbe s poštnimi nakaznicami pa mu le ni mogel vzeti, ker so ga pregnali ljudje. Te dni pa je prišel k tržaškemu policijskemu ravnatelju žrto-stavec Iv. Lončar ter povedal, da je bil v Beljaku in v Vidmu skupaj z nekim možem, ki mu je priznal, da je izvršil omenjeni atentat, a ne ve, ali je pismoeno usmrtil ali samo ranil. Kazal mu je delavsko knjižico glasečo se na ime Franc Meyer, sodni pomožni uradnik iz Kamnika (?). V laškem Vidmu je potem M-yer izginil, ko je čital opis atentata v „Piccolu“. Lončarjeva preteklost ne govori posebno za njegovo verodostojnost. V 70 letih je bil v Celovcu kot dijak zaradi skrivde na nekom umoru obsojen v 10letno ječo. Pozneje je bil še enkrat zaradi tatvine obsojen v 8mesečno ječo ter postavljen pod policijsko nadzorstvo.

— Zdrobljena noga. V Trstu je 64letnemu delavcu Jakobu Kukcu šel težek voz čez nogo in mu jo zdrobil.

— Detomor. V Trstu so na cesti našli mrtvo truplo novorojenčka, zavito v zavoj. Otrok je bil prišel živ na svet.

— Usodna vožnja. V soboto popoldne je pripeljal v Ljubljano 42letni posestnik iz Matene št. 37 Jožef Pavlič krojača Jožefa Šušteršiča in njegovo ženo in se potem ustavil pri Česnovarju na Dolenjski cesti, odkoder se je okoli 8. zvečer zopet odpeljal že nekoliko vinjen proti domu. Ker je konj prišel ponoči domov brez voza in gospodarja, se je napotila Pavličeva žena proti Ljubljani in šla iskat svojega moža, a je mesto njega našla pri mostu čez Ižico vozno vago, nekoliko naprej pa potrpane vaje in prevrnen voz, kar ji je dalo sumnjo, da se je moralo možu pripetiti nekaj nenavadnega. Včeraj jutraj pa je našla neka dedlica na občinski cesti v bližini Iške Loke na cesti mrtvega ležati Pavliča. Ponesrečenec ima na čelu več poškodb in se sumi, da se mu je bil splašil konj in da je bil žitev nesrečnega padoa, ne pa mogoče zločinske roke. Pritožna oblast vrše tozadavne poizvedbe.

— Napaden dragonec. Snoči je prišel v neko gostilno na Martinovi cesti 20letni pleskarski pomočnik Rajko Kobald v dragonski uniformi in začel, kakor običajno v civilu, tako razgrajati, da so ga morali postaviti pod kap. Zunaj je pa v družbi svojih tovarišev napadel nekega hlapca, ki je pa imel sredo, da jim

je ušel. Ko je prišla policija, je „dragonca“ spoznala in ga odvedla pod ključ, kjer mu ne bo de treba odslužiti 3 let, ampak le nekaj ur.

— Pomiloščenje. Cesar je pomiloštil hlapca škofove svakinje Alojzija Župevca, ki je umoril Nežo Mlakar na ljubljanskem polju in bil obsojen na smrt na vešalih. Kasacijsko sodišče ga je obsodilo v 20letno ječo s temnico vsako četrto leto, 1. septembra vsakega leta bo pa zaprt sam in se postil ter ležal na trdem ležišču.

— V hlevu streljal. Včeraj je delavec Ivan Pavšič izmaknil poslovojni g. Antonu Rečiči samokres in z njim streljal v hlevu na Dunajski cesti št. 47. Ker navedenec ni hotel samokresa vrniti, ga je posetil policijski stražnik in ga odvedel v zapor. Pavšič samokresa baje ni vzel v tatinskem namenu, ampak le, da si je delal z njim neumestno in nevarno zabavo.

— Izgubljene in najdene reči. Posestnik Stefan Panimadi je izgubil srebrno lisičjo glavo, vredno 34 K. — Tapetniški vajenec Anton Kolesa je izgubil prost bankovec za 10 K. — Hlapec Alojzij Sterniša je izgubil 10 K vredno konjsko odajo. — Na južnem kolodvoru so bile izgubljene, oz. najdene rjave moške rokavice. — V soboto zvečer je pozabil nekdo na pošti pri oknu črno denarnico z manjšim zneskom, zamkami in stari rim Napoleonovim bakrenim novcem. Odda se naj v uradništvu.

— Najnovejše novice. V pokoj gre vojni minister Pitreich, kakor poroča „Zeit“.

— Bolnišnico za prostitutke zgradijo na Dunaju za 600.000 kron.

— O potresu na Jamaiki prihajajo čimdalje strahovitejše podrobnosti. Dosedaj so v Kingstonu pokopali nad 400 mrtičev, mnogo več pa jih je zgorelo, da ni o njih drugega kot pepel.

— Slovesno kronanje perzijskega šaha se je vršilo v soboto v Teheranu.

— Pruski princ Henrik, brat nemškega cesarja, je nevarno obolel, baje za rakom v grlu, za katero boleznijo je umrl njegov oče, cesar Friderik.

— 70.000 frankov je ponesveril francoski konzul v Lisaboni Desprassailles in pobegnil.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 21. januarja. Današnja seja gosposke zbornice se je znatno zakasnila. Na razpravi je zakon o premembi državnega osnovnega zakona glede državnega zastopstva, to je tisti del volilne reforme, ki ga gosposka zbornica ni hotela rešiti, dokler ni bil zanj zagotovljen numerus clausus. Prvi govornik je bil knez Karel Schwarzenberg, ki je nastopil s prsešno ost ostjo proti volilni reformi, dočim je grof Fran Thun govoril prav morno in nekako posredovalno. Ministrski predsednik Beck je odločno branil volilno reformo. Seja traja še. Prihodnja seja bo v četrtek.

Dunaj 21. januarja. Z ozirom na veliko število zakonskih načrtov, ki se naj rešijo še ta teden, bo imela poslanska zbornica od jutri naprej vsak dan tudi ponoči seje.

Praga 21. januarja. V trgovski zbornici so imeli zastopniki čeških in nemških trgovskih korporacij posvetovanje glede važnih poštnih pristojbin. Sklenili so, da 1. junja odpovedo vsi telefoni, če se na preklicu zvišanje pristojbine.

Budimpešta 21. januarja. Pravosodni minister Polonyi je razkrinkan kot velik alepar. Sinovi in zetje bivšega budimpeštanskega župana Halmosa so v listih razglasili, da je Polonyi od Halmosa izsilil izjavo, s katero je Halmos preklical svoje obdolžitve. To razkritje je tukaj vzbudilo velikansko senzacijo. Polonyi je menil, da se je rešil s preklicem Halmosevim. Ministrski svet je sklenil, da ta preklic ne more zadostovati in da mora Polonyi tožiti. Polonyi je res hotel tožiti, a ne pred neodvisnimi potrotniki, nego pri — okrajnem sodišču. S pojasnilom Halmosovih sinov in zetov je vsa zadeva sto-

pila v nov stadij in se sodi splošno, da mora Polonija odstopiti.

Budimpešta 21. januarja. Z afero ministra Polonija se je večeraj zopet bavil ministerski svet. Danes zvečer ima neodvisna stranka sejo, v kateri bo vzela to stvar v pretres.

Sofija 21. januarja. Proti knezu Ferdinandu so bile tu zopet velike demonstracije. Na vojaštvo, ki je demonstrante razganalo, so dijaki in delavci streljali iz revolverjev in metali kamne. Knez, ki je odsoten, je neki dovolil, da se v Sofiji razglasi obredno stanje.

Petrograd 21. januarja. Car je podaljšal „izjemno varnostno stanje“ za šest mesecev.

Pariz 21. januarja. Včeraj so bili tu zaradi nedeljskega počitka veliki izgredi. Nedeljski počitek je zakonito zaukazan, a skoro nihče se ga ne drži. Največji nemiri so bili na Place de la République in v okolici, ker je tam delavska borza. Policija, ki je hotela izprazniti kavarno nasproti delavski borzi, je bila napadena in mnogo redarjev ranjenih. Nato se je vnel boj tudi zunaj kavarne. Morali so priti dragonci, da so napravili red. Nemiri so se nadaljevali. 200 izgrednikov je naskočilo bazar tik Place de la République; pobrali so vse polno blaga in ga odnesli. Končno je prišlo več oddelkov vojaštva, ki so po resničnih bojih razgnali izgrednike in napravili mir. Kako veliki so bili izgredi, se vidi iz tega, da je bilo ranjenih kakih 250 oseb, več sto pa aretovanih.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 21. januarja 1907.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99 25	99 45
4 1/2% srebrna renta . . .	100 15	100 35
4% avstr. kronska renta . .	99 35	99 55
4% zлата . . .	117 25	117 45
4% ogrska kronska renta . .	95 85	96 05
4% zлата . . .	114 30	114 50
4% posojilo dež. Kranjske .	99 55	100 05
4% posojilo mesta Spiljet .	104 50	101 50
4 1/2% Zadar . . .	99 85	100 85
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902 . . .	99 85	100 85
4% češka dež. banka k. o. .	99 40	99 70
4% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke . . .	99 40	99 90
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr. . . .	105 8	106 80
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice . . .	100	101
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice . . .	100	100 50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. .	100	100 35
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr. . . .	100	100 20
4 1/2% obl. češke ind. banke .	100	101
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč . . .	99 90	
4% prior. dolenskih žel. . .	87	99 75
3% prior. juž. žel. kup. 1/2% .	31 75	31 75
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100 7	101 70

Srečke.	177	159
Srečke od l. 1860% . . .	65 5	2 8 50
od l. 1864 . . .	20 1	20
tizske . . .	276 25	276 25
zem. kred. l. emisije . . .	281 4	294 40
II. . .	24 4	24 2
ogrške hip. banke . . .	101	109 50
srbske a frs. 100— . . .	168	169
tureške . . .	22 60	24 60

Basilika srečke . . .	448	458
Kreditne . . .	77	85
Inomoške . . .	88	95
Krakovske . . .	56	61
Ljubljanske . . .	47 50	49 50
Avstr. rdeč. križa . . .	28	30
Ogr. . .	16	67
Rudolfove . . .	80	85
Salcburške . . .	500	508
Dunajske kom. . .		

Dinire.	175 70	173 70
Južne železnice . . .	891	892
Državne železnice . . .	1779	788
Avstr.-ogrške bančne deln. .	687 75	688 75
Avstr. kreditne banke . . .	837	848
Ogrske . . .	244 75	245 75
Zivnostenske . . .	744	750
Premogokop v Mostu (Brux) .	62 25	625 25
Alpinske montan . . .	65 5	265
Praške žel. ind. dr. . . .	164 60	164 60
Rima-Murányi . . .	280 10	281 50
Trboveljske prem. družbe .	553	561 50
Avstr. orožne tovr. družbe .	141	145
Češke sladkorne družbe . . .		

Valute.	11 35	11 39
C. kr. cekin . . .	19 07	19 10
20 franki . . .	23 50	23 58
20 marke . . .	24	24 08
Sovereigns . . .	17 62	17 82
Marke . . .	95 60	95 80
Laški bankovci . . .	2 52	2 53
Ljublj. . .	4 15	5
Dolajci . . .		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 21. januarja 1907.	Termin.	50 kg K	7 44
Pšenica za april . . .	50	6 77	
Rž . . .	50	5 12	
Koruzna . . .	50	7 88	
Oves . . .	50		

Meteorološko poročilo.					
Višina nad morjem 663. Srednji azimutni tlak 788.0 mm.					
prognose	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebe
19. j. v.	742.1	-0.1	sr. jzrah	del. oblak.	
20. j. v.	745.0	-3.0	sl. ozračje	megla	
21. j. v.	745.8	-0.9	sl. jzrah	del. oblak.	
2. j. v.	747.3	-4.5	sl. jzrah	jasno	
3. j. v.	742.2	-5.7	sl. ozračje	jasno	
4. j. v.	740.3	-0.8	sl. jzrah	del. oblak.	

Srednja predvidena in včerajšnja temperatura: 4.0° in 2.8°; norm.: -2.4° in -2.3°. Mokrina v 24 urah 0.5 mm in 0.0 mm.

Kupi se cel polovnjak lurske vode
Cena po dogovoru. 264
Ponudbe pod „Ibana, Stothold, ta treka šupa links“.

Vajenca
za kloparsko obrt, poštenih staršev, in
pomočnika
sprejme Karel Neumann na Jesenicah, Gorenjsko. 156-4

Proda se takoj zaradi bolezn stare, dobro vpeljana trgovina
v Ljubljani na najboljšem prostoru. Zelo pripravna posebno za žensko. Denarja se zahteva 3000 glid.
Samo pisemne ponudbe pod „Takoj“ na upravn. „Slov. Narod“. 280-2

Energičen oskrbnik upravnika
in
se sprejmeta. Prvi za večjo graščino na Hrvaški, kjer je intenzivno polje delstvo. Zahteva se zmožnost v plošnem kmetijstvu, praktičnost v vinogradi, zemljemerstvu, drenaži, ravnanju s kmetijskimi stroji in vednost v administraciji in dvižnem kojigovodstvu.
Dugi za graščino na Kranjskem, večje travništvo, živinoreje, v lekarstvu, sadjarstvu in enojnega kojigovodstva.
Omarlo se boče samo na take prosilce, kateri imajo res veselja do poklica in se izkažejo z dobrimi referencami, da so sodelovali že kot samo stojni. Prošnje s prepisi izpriceval, ki se pa ne vrnejo sprejema iz prijaznosti
Ferdo Tomazin, ekonom v Zagorju ob Savi. 563-1

Samo 50 vinarjev stane 1 kilo olja proti prahu
priznana najboljša vrsta pri
Adolfu Hauptmann
tovarna oljnatih barv, firnežev in stekl. kleja
v Ljubljani. 3258-20

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zast je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt s majhnimi plačili.
Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Pletilnica M. FRANZL sprejme 6 izurjenih delavk
za pletenje nogavic na stroje.
Ljubljana, Privoz št. 10. 263 1

Trg. pomočnika
in
praktikanta za pisarno sprejme 249-8
A. Domicelj na Rakeku.
Lepo stanovanje
s tremi sobami in dvema kabinetoma na maj odda na Starem trgu št. 13, I. nadstr.
Ravn. tam se odda takoj ali za maj stanovanje na dvorišču s dvema eventualno eno sobo. 256 2
Vprašanja v II. nadstropju.

Čaj
Znamka Čajova Konvice
Pravý požitek
v zavrtkih z zgorajšnje varstveno znamko se dobiva povsod

Kavarna „Leon“
v Ljubljani
na Starem t gu št. 30
vsak torek, sredo, četrtek
97 s soboto in nedeljo
vso noč odprta.
Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Samo 50 vinarjev stane 1 kilo olja proti prahu
priznana najboljša vrsta pri
Adolfu Hauptmann
tovarna oljnatih barv, firnežev in stekl. kleja
v Ljubljani. 3258-20

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojanila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

LJUBLJANSKI ZVON
MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO
LETNIK XXVII (1907).
Izaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki: eden pol na mesec v zvezkih ter sto let 9 K so h. pol leta 4 K 60 h. četr leta 2 K 50 h.
Za vse neavstrijske dežele 11 K so h na leto.
Posamezni zvezki se dobivajo po 30 h.
Narodna Tiskarna v Ljubljani.

Naznanilo.
Na zemljišču „Friškovec“ poleg nove peh. vojašnice so
zemljišča G. Auerjevih dedičev
parcelirana in na prodaj.
Ponudbe v pivovarniški pisarni Wollfove ulice št. 12 in pri J. N. Plautzu, Rimska cesta št. 24. 4104-4

Havre-New York
Francoke prekomorske družbe.
Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.
Veljavne vozne liste in brezplačna pošta niti daje za vse slovenske pokrajine
Samo 4624-8

Ed. Šmarda
oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši „Kmetске posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
7:10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7:17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
7:30 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.
7:35 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
7:40 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7:48 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7:55 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
8:23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.
Dohod v Ljubljano juž. žel.:
7:09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8:44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Dohod iz Ljubljane juž. žel.:
11:15 predpoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
2:32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
4:30 popoldne. Osebn. vlak iz Seletnja, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
8:35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
8:48 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
11:34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontablja, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7:28 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.
7:40 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.
7:45 jutraj. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
6:49 jutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10:59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6:10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9:55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjoevropskem času.)

M. U. Dr. IVAN ROBIDA
strokovni zdravnik nervoznim in psihičnim boleznim,
večletni učenec prof. G. Antona (klinika: Halle a/d Saale), učenec prof. R. Krafft-Ebinga (klinika: Dunaj), bivši hospitant odličnih klinik in zavodov
o o o o o inozemstva. o o o o o
Ordinira od 11. do 12. in od 3. do 4.
Sodnijske ulice št. 6. 120-2

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojanila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Za filialko trgovine z mešanim blagom na deželi se išče starj a izarjeva
prodajalka.
V. č. nove posredovalnica Novolny na Dunajski cesti 11. 267 2
Strauka brez otrok išče za februar
stanovanje
obstoječe iz 1 sobe in kabinje ter 1 sobe s posebnim vhodom.
Ponudbe pod „L. B.“ poste restante glavnega pošta, Ljubljana. 247 2

Naznanilo.
Na zemljišču „Friškovec“ poleg nove peh. vojašnice so
zemljišča G. Auerjevih dedičev
parcelirana in na prodaj.
Ponudbe v pivovarniški pisarni Wollfove ulice št. 12 in pri J. N. Plautzu, Rimska cesta št. 24. 4104-4

Havre-New York
Francoke prekomorske družbe.
Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.
Veljavne vozne liste in brezplačna pošta niti daje za vse slovenske pokrajine
Samo 4624-8

Ed. Šmarda
oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši „Kmetске posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
7:10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7:17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
7:30 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.
7:35 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
7:40 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7:48 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7:55 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
8:23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.
Dohod v Ljubljano juž. žel.:
7:09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8:44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Dohod iz Ljubljane juž. žel.:
11:15 predpoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
2:32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
4:30 popoldne. Osebn. vlak iz Seletnja, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
8:35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
8:48 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
11:34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontablja, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7:28 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.
7:40 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.
7:45 jutraj. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
6:49 jutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10:59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6:10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9:55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjoevropskem času.)

M. U. Dr. IVAN ROBIDA
strokovni zdravnik nervoznim in psihičnim boleznim,
večletni učenec prof. G. Antona (klinika: Halle a/d Saale), učenec prof. R. Krafft-Ebinga (klinika: Dunaj), bivši hospitant odličnih klinik in zavodov
o o o o o inozemstva. o o o o o
Ordinira od 11. do 12. in od 3. do 4.
Sodnijske ulice št. 6. 120-2

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojanila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.